

TRIBUNA

La desocupació creix... i el Govern de DA no sap què fer

SÍLVIA BONET PEROT, CONSELLERA GENERAL I MEMBRE DEL CONSELL NACIONAL DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS D'ANDORRA

L'atur va creixent de forma incontrolada i ens presenta un panorama desolador, les estadístiques ens ho confirmen, i ara per ara el Govern no ha trobat la forma de poder invertir la tendència creixent del nombre d'aturats que hi ha hagut durant els últims dos anys.

Els efectes de la crisi econòmica es deixen sentir a tots els àmbits. En el món empresarial s'observa un empetiment de les empreses. Entre els que més pateixen destaquen sectors com la construcció, el comerç, la reparació de vehicles i l'hoteleria, fet que ha provocat una destrucció de llocs de treball. Aquesta tendència ha provocat un nombre important d'aturats que difícilment es poden reinserir al món laboral.

En el debat d'orientació política de l'any passat, al senyor cap de Govern li feia perdre la son l'augment del nombre d'aturats. Tot i que el Pla de foment de l'ocupació ha de facilitar la contractació temporal de fins a 160 persones en situació d'atur en l'administració pública o en les empreses parapúbliques, això no és suficient. No és suficient ja que no crea llocs de treball sinó que és una fór-

mula per apaivagar temporalment un mal que ha arrelat al nostre país.

Mentrestant, les reformes anunciades sobre la creació de llocs de treball i riquesa a partir de la inversió estrangera no arriben de cap de les maneres. El ministre d'Exteriors, el senyor Gilbert Saboya, va reconèixer fa pocs dies que no es podran veure resultats significatius fins d'aquí quatre o cinc anys. I en la sessió del Consell General del dijous 6 de juny no em va pas desmentir després que recordés les seves manifestacions.

Les persones en situació d'atur tenen la necessitat de veure que alguna cosa es fa des del Govern per potenciar la creació de llocs de treball, sobretot en l'àmbit privat, ja que el sector públic no pot assumir la creació de nous llocs de treball en aquests moments per la seva obligació de disminuir el dèficit. Enviar la solució a cinc anys vista és una barbaritat i també una eternitat. És massa temps.

L'obertura econòmica, que ens havia de permetre diversificar la nostra eco-

nomia, no fa res més que trobar traves al camí, sobretot amb els problemes de reciprocitat professional. Tot plegat comporta que encara no hàgim posat més potes a la cadira de l'economia i ens mantinguem amb els mateixos sectors, cosa que, amb la conjuntura internacional, no fa altra cosa que empitjorar la situació.

I els nostres ciutadans pateixen, i molt. Es queden sense feina i no troben cap alternativa, ja que l'obertura econòmica crearà llocs de treball qualificats o d'alta especialització, en cas de poder-ne crear algun, fet que provoca que les propostes formatives d'inserció laboral no siguin suficients. Parlem de formacions relacionades amb el domini dels idiomes, l'atenció al client i d'altres, que, si arriben a ajudar, és de forma tímida.

Davant d'aquest escenari preocupant, dijous passat vaig manifestar, en la sessió del Consell General destinada al control del Govern, que si l'executiu no es plantejava mesures per potenciar les empreses i els emprenedors no trobaríem la sortida a la crisi i a l'atur creixent. L'esperança va desapareixent a poc a poc i el desànim per l'allargament de la situació va augmentant entre la població.

L'efecte desànim es dona tant en la població que pot arribar a decidir aban-

donar el país, com entre la població jove, que o bé retorna al sistema educatiu o marxa a l'estranger a buscar feina.

Han de potenciar mesures que ajudin les empreses a sortir del pou, a mantenir els seus treballadors i a facilitar-los el camí als emprenedors en els seus reptes empresarials.

La destrucció d'ocupació sostinguda en el temps fa que cada cop hi hagi més persones a l'atur i que gran part d'aquestes persones, pel fet de no reincorporar-se al mercat de treball, esgotin els recursos econòmics dels quals disposaven. A Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra aquesta situació, cada cop més greu i patida per més famílies a mesura que passen els mesos, ens genera preocupació. Veiem com amb més aturats hi ha menys persones que reben la prestació per desocupació. Per tant, s'evidencia una desprotecció més gran de les persones treballadores.

I si l'atur no deixa de créixer i cada cop són més les persones que esgoten les prestacions i resten sense protecció, el risc de caure en la pobresa i l'exclusió social és cada cop més gran i s'estén entre la població, que no pot fer front a les necessitats bàsiques per viure d'una manera digna.

Aquí tenim un resultat de l'onada taronja.